

Kl. 10:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen det er altid Folketinget, der planlægger dagsordenen i Folketinget. Men som nævnt: Så vanskeligt er forslaget heller ikke. De principielle overvejelser er jo af retspolitisk karakter. Der vil være forskellige opfattelser i de forskellige folketingsgrupper. Det er der sådan set ikke noget nyt i. Det er jo helt naturligt, at man i forbindelse med et sådant forslag tager en retspolitisk debat, og at forskellene kommer frem.

Nu har jeg bemærket over for Folketinget, at den kendelse, som det jo er, vil indgå i arbejdet, og at vi af egen drift også vil drøfte med Justitsministeriet, om det får nogen betydning f.eks. for lovforslagets formulering. Det er jo set før, at der stilles ændringsforslag, men det er nu slet ikke det, jeg tænker på her. Men jeg vil føle det rimeligt, at jeg over for Folketinget uddyber, hvordan jeg ser på den kendelse, og om det f.eks. vil få betydning for den måde, vi vil administrere lovforslaget på.

Så jeg ser ikke nogen problemer i at gennemføre førstebehandlingen i dag. De mere dybdegående spørgsmål ved man jo godt man alligevel aldrig får svar på under en førstebehandling. De skal selvfølgelig afgives skriftligt.

Kl. 10:15

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:15

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er nu ganske sikker på – og jeg vil gerne vide, om ministeren deler den vurdering med mig – at hvis ministeren bad om at få udsat førstebehandlingen, ville Folketinget med meget stor sandsynlighed efterkomme ministerens ønske. Det tror jeg ville være et godt eksempel på et fint samarbejde mellem regeringen og Folketinget. Så det tror jeg nu såmænd godt kunne ordnes.

Det, jeg synes er det principielt vanskelige – for ministeren har jo ret i, at en førstebehandling er til den principielle diskussion – er, når ministeren ikke i dag kan give en vurdering af, om Højesterets dom, som man jo må sige har væsentlig betydning for belysningen af spørgsmål i den her sag, vil eller ikke vil have betydning for den her lovgivning. Det er meget mærkeligt, at vi, fem kvarter før førstebehandlingen går i gang, kvartager hørings svar, at der ikke foreligger et høringsnotat, at der er ganske principielle og vidtrækkende retspolitiske spørgsmål, som

bliver rejst her, og at vi så alligevel kaster os over en førstebehandling.

Jeg må sige, at det undrer mig lidt, at ministeren, med ministerens egen betoning af ønsket om en saglig behandling og ministerens egen betoning af vigtigheden, som en del af ministeransvaret, af at nævne højesteretsdommen, insisterer på en førstebehandling.

Kl. 10:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:16

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen når jeg står her, er det selvfølgelig et udtryk for, at jeg følger Folketingets plan og selv har et ønske om at gennemføre førstebehandlingen i dag, hvad jeg også tror jeg har flertal for. Sådan er det jo.

De spørgsmål, som fru Margrethe Vestager stiller nu, er jo af en sådan karakter, at selv om alle svarene havde været givet i et lovforslags bemærkninger, ville et udvalg jo alligevel have dem uddybet, så den mener jeg ikke holder. Altså, kendelsen kan koges ned til det ene spørgsmål, der handler om: Hvad er frihedsberøvelse, og hvad kan vi gøre i disse sager?

Kl. 10:17

Formanden:

Det er hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Morten Østergaard (RV):

Ifølge forretningsordenen skal man jo ved førstebehandlingen have lejlighed til at drøfte principielle problemstillinger i forbindelse med et lovforslag, og enkeltheder kan så overlades til den senere behandling. Og det, der er problematisk, er jo, at ministeren siger, at vi ikke kan få lejlighed til at drøfte det helt principielle forhold, at der er afsagt en kendelse i Højesteret, som ministeren ikke vil udelukke har betydning for lovforslaget.

Nu forstår jeg så, at ministeren ikke engang her vil gøre sig til talsmand for, at vi skal have en førstebehandling, men blot vil overlade det til Folketinget, og det synes jeg i relation til forretningsordenen bør give anledning til overvejelser om, hvorvidt der så er grund til at gennemføre førstebehandlingen.

Det vil jeg gerne uddybe ved at nævne et af hørings svarene, og der er kommet, og som jeg har nået at læse. Det er fra Foreningen af Offentlige Anklagere, som siger, og jeg citerer: